

ΜΠΡΙΤΖΕΤ ΤΖΟΥΝΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑΣ

ΕΛΕΝ ΦΗΛΑΝΤΙΝΓΚ

ΜΠΡΙΤΖΕΤ ΤΖΟΥΝΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΕΦΗ ΚΑΛΛΙΦΑΤΙΔΗ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

«Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου».

Εκδόσεις Πατάκη – Ξένη λογοτεχνία

Σύγχρονη ξένη λογοτεχνία – 356

Έλεν Φήλντινγκ, Μπρίτζετ Τζόουνς: *Το ημερολόγιο*

• *Η εποχή της ωριμότητας*

Τίτλος πρωτοτύπου: *Bridget Jones's Diary*

• *Bridget Jones: The Edge of Reason*

Μετάφραση: Έφη Καλλιφατίδη

Υπεύθυνος έκδοσης: Κώστας Γιαννόπουλος

Επιμέλεια-Διόρθωση: Κώστας Σίμος

Σελιδοποίηση: Παναγιώτης Βογιατζάκης

Φιλμ-Μοντάζ: Μαρία Ποινιού-Ρένεση

Copyright© Helen Fielding, 1996, 1999

Copyright© για την ελληνική γλώσσα, Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), 2013

Πρώτες εκδόσεις στην ελληνική γλώσσα από τον εκδοτικό οίκο Ωκεανίδα

με τίτλους *Μπρος γκρεμός και πίσω... ράφι* (1998)

• *Προς γνώση και συμμόρφωση* (2000)

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2016

KET 8972 ΚΕΠ 689/16

ISBN 978-960-16-5857-5

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.3665, ΦΑΞ: 210.36.50.069

KENTΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ - ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),

570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 23.10.70.63.54, 23.10.70.67.15, ΦΑΞ: 23.10.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

[Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α]

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΜΠΡΙΤΖΕΤ ΤΖΟΟΥΝΣ

Αποφάσεις του νέου έτους	... 13
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	
Μια πάρα πολύ κακή αρχή	... 17
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	
Χαμός την Ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου	... 47
ΜΑΡΤΙΟΣ	
Τρελός γενεθλιακός πανικός των τριάντα και	... 73
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	
Εσωτερική συγκρότηση	... 97
ΜΑΪΟΣ	
Μέλλουσα μητέρα	... 123
ΙΟΥΝΙΟΣ	
Χα! Δεσμός	... 147
ΙΟΥΛΙΟΣ	
Χα!	... 169
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	
Αποσύνθεση	... 187
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	
Στον στύλο του πυροσβέστη	... 213

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ραντεβού με τον Ντάρσυ ... 233

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Εγκληματίας στην οικογένεια ... 257

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Αχ, Χριστέ μου! ... 289

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ανακεφαλαίωση ... 315

Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑΣ

1. Και ζήσανε αυτοί καλά... ... 325
2. Τσούχτρες στον γιάλο ... 349
3. Κατάρρα!!! ... 385
4. Πειθώ ... 429
5. Κύριε Ντάρσυ, κύριε Ντάρσυ ... 457
6. Ιταλικές δουλειές ... 481
7. Μοναξιές και σκαμπανεβάσματα ... 499
8. Αχ, μωρό μου ... 519
9. Κοινωνική κόλαση ... 551
10. Ο Άρης και η Αφροδίτη στον σκουπιδοντενεκέ ... 579
11. Ταϊλανδέζικα φαστφούντ ... 607
12. Παράξενοι καιροί ... 649
13. Αααααχ! ... 679
14. Στη χαρά ή στη δυστυχία; ... 705
15. Χριστουγεννιάτικο πνεύμα με τη σέσουλα ... 723

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΤΗΣ ΜΠΡΙΤΖΕΤ ΤΖΟΟΥΝΣ

Στη μαμά μου τη Νέλλι,
επειδή δεν είναι σαν της Μπρίτζετ

[ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ]

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ

* Να πίνω πάνω από δεκατέσσερις δόσεις αλκοόλ την εβδομάδα.

* Να καπνίζω.

* Να χαλάω τα λεφτά μου σε: μακαρονοφτιάχτες, παγωτομηχανές και άλλες οικιακές συσκευές που δεν πρόκειται να χρησιμοποιήσω ποτέ· λογοτεχνικά βιβλία συγγραφέων που δε διαβάζονται, μόνο και μόνο για να κάνουν εντύπωση στημένα στα ράφια μου· εξωτικά εσώρουχα, που δεν έχουν λόγο ύπαρξης, μιας και δεν έχω γκόμενο.

* Να φέρομαι σαν γουρούνα μες στο σπίτι, αλλά να φαντάζομαι ότι υπάρχουν άλλοι που πάντα με βλέπουν.

* Να ξοδεύω περισσότερα απ' όσα βγάζω.

* Να αφήνω τα εισερχόμενα να μαζεύονται.

* Να την πατήσω με κάποιον από τους παρακάτω: αλκοολικούς, εργασιομανείς, ανεύθυνους, τύπους με γυναικές ή γκόμενες, μισογύννηδες, μεγαλομανείς, σοβινιστές, μπαρμπουτσαλιάρηδες των συναισθημάτων ή ελεύθερους σκοπευτές, διεστραμμένους.

- * Να τσαντίζομαι με τη μαμά, την Ούνα Αλκονμπέρυ ή την Περπέτουα.
- * Να τρελαίνομαι με τους άντρες, μα να είμαι συγκρατημένη και άνετη.
- * Να παθαίνω πλάκα με τους άντρες, αλλά να δημιουργώ σχέσεις βασισμένες στην κοινή συναίνεση δυο ώριμων προσωπικοτήτων.
- * Να θάβω τους άλλους πίσω απ' την πλάτη τους, αλλά να είμαι θετική για όλους.
- * Να κάνω σαν τρελή για τον Ντάνιελ Κλίβερ, γιατί είναι θλιβερό να παθαίνεις πλάκα με τ' αφεντικό σου, λες κι είσαι η μισ Μανιπένι του Τζέιμς Μποντ.
- * Να μου τη δίνει που δεν έχω γκόμενο, αλλά ν' αποκτήσω εσωτερική συγκρότηση και εκτόπισμα και συνείδηση μιας γυναίκας με ουσία, ολοκληρωμένης χωρίς άντρα, πράγμα που είναι ο καλύτερος τρόπος για ν' αποκτήσεις γκόμενο.

ΠΡΕΠΕΙ

- * Να κόψω το κάπνισμα.
- * Να μην πίνω πάνω από δεκατέσσερις δόσεις αλκοόλ την εβδομάδα.
- * Να μειώσω κατά 8 εκατοστά την περίμετρο των μηρών μου (4 ο καθένας), με μια αντικυτταριτιδική δίαιτα.
- * Να ξεφορτωθώ καθετί περιττό.
- * Να δώσω στους άστεγους όλα τα ρούχα που έχω δυο χρόνια και παραπάνω να φορέσω.
- * Να κοιτάξω τη σταδιοδρομία μου και να βρω δουλειά με προοπτικές.

- * Να μαζέψω χρήματα, οικονομίες. Να ξεκινήσω πρόγραμμα συνταξιοδότησης.
- * Να έχω μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση.
- * Να είμαι πιο αποφασιστική.
- * Να χρησιμοποιώ καλύτερα τον χρόνο μου.
- * Να μη βγαίνω κάθε βράδυ, αλλά να κάθομαι να διαβάζω και ν' ακούω κλασική μουσική.
- * Να δίνω ένα μέρος από τον μισθό μου σε φιλανθρωπίες.
- * Να είμαι πιο ευγενική και να βοηθάω τους άλλους περισσότερο.
- * Να τρώω περισσότερα όσπρια.
- * Να σηκώνομαι αμέσως μόλις ξυπνάω το πρωί.
- * Να πηγαίνω τρεις φορές την εβδομάδα στο γυμναστήριο, και όχι μόνο για ν' αγοράζω σάντουιτς.
- * Να βάλω τις φωτογραφίες σε άλμπουμ.
- * Να γράψω κασέτες με «ατμόσφαιρα» για να τις έχω έτοιμες όταν χρειαστεί, με όλα τα γνωστά ρομαντικά/χορευτικά/ξεσηκωτικά/φεμινιστικά κτλ. τραγούδια, αντί να παριστάνω τη μεθυσμένη DJ της πλάκας, με όλες τις κασέτες σκόρπιες στο πάτωμα.
- * Να δημιουργήσω λειτουργική σχέση με υπεύθυνο ενήλικα.
- * Να μάθω να προγραμματίζω το βίντεο.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Μια πάρα πολύ κακή αρχή

Κυριακή 1 Ιανουαρίου

59 κιλά (αλλά προηγήθηκαν Χριστούγεννα), δόσεις αλκοόλ 14 (αλλά στην ουσία μέσα σε 2 μέρες, γιατί οι 4 από τις ώρες του πάρτι ήταν την παραμονή της Πρωτοχρονιάς), τσιγάρα 22, θερμίδες 5.424.

Τροφές που καταναλώθηκαν σήμερα:

- * 2 πακετάκια φέτες τυρί Έμενταλ
- * 14 κρύες φρέσκες πατάτες
- * 2 μπλάντι μέρι (μετράνε σαν φαγητό γιατί έχουν γούστερ και ντομάτα)
- * 1/3 ψωμί τσιαμπάτα με μπρι
- * φύλλα κόλιαντρου – 1/2 πακέτο
- * 12 σοκολάτες Milk Tray (καλύτερα να ξεμπερδεύουμε μονομιás με όλα τα γλυκά των Χριστουγέννων και να κάνουμε από αύριο μια νέα αρχή)
- * 13 σουβλάκια με τυρί και ανανά
- * μια μερίδα από τη γαλοπούλα με κάρι, μπιζέλια και μπανάνες της Ούνα Αλκονμπέρυ
- * μια μερίδα από την τάρτα σμέουρο της Ούνα Αλκονμπέρυ, φτιαγμένη με μπισκότα Bourbon, σμέουρα κον-

σέρβα, 15 λίτρα σαντιγί και στολισμένη με κερασάκια γκλασέ και αγγελική.

Μεσημέρι. Λονδίνο: στο διαμέρισμά μου. Μπλιαχ. Το τελευταίο πράγμα που, σωματικά, συναισθηματικά ή διανοητικά, είμαι σε θέση να κάνω, είναι να πάω στον μπουφέ με την πρωτοχρονιάτικη γαλοπούλα με κάρι της Ούνα και του Τζέφρι Αλκονμπέρυ, στο Γκράφτον Άντεργουντ. Ο Τζέφρι και η Ούνα Αλκονμπέρυ είναι οι καλύτεροι φίλοι των γονιών μου και, όπως μου υπενθυμίζει συνέχεια ο θεός Τζέφρι, με ξέρουν από τότε που έτρεχα ξεβράκωτη στον κήπο. Η μητέρα μου μου τηλεφώνησε στις 8:30 το πρωί, μια αργία του Αυγούστου, και με ανάγκασε να της υποσχεθώ ότι θα πάω. Μου το έφερε πλάγια και παμπόνηρα.

«Αχ, γεια σου, αγάπη μου. Σε πήρα απλώς για να μάθω τι δώρο θέλεις για τα Χριστούγεννα».

«Τα Χριστούγεννα;»

«Θα ήθελες μια έκπληξη, γλυκιά μου;»

«Αχ, όχι!» βόγκηξα. «Συγγνώμη. Θέλω να πω...»

«Σκεφτόμουν μήπως ήθελες ροδάκια για τη βαλίτσα σου».

«Αφού δεν έχω βαλίτσα».

«Γιατί να μη σου πάρω μια βαλίτσα που να έχει δικά της ροδάκια; Ξέρεις, σαν αυτές που έχουν οι αεροσυνοδοί».

«Έχω ένα σακ βουαγιάζ».

«Αχ, χρυσό μου, δεν μπορείς να γυρνάς μ' εκείνο το άθλιο πράσινο κατασκευάσμα. Μοιάζεις σαν άφραγκη Μέρι Πόππινς. Μια όμορφη βαλιτσούλα που θα τη σέρνεις από τη χειρολαβή. Χωράει ένα σωρό πράγματα. Τη θέλεις σε κόκκινο με μπλε μαρέν ή μπλε μαρέν με κόκκινο;»

«Μαμά. Είναι οχτώμισι το πρωί. Είναι ντάλα καλοκαίρι. Κάνει ζέστη. Δε θέλω βαλίτσα αεροσυνοδού».

«Η Τζούλι Έντερμπυ πήρε μία. Λέει ότι ποτέ δε χρησιμοποιεί καμιά άλλη».

«Ποια είναι η Τζούλι Έντερμπυ;»

«Μα την ξέρεις την Τζούλι, αγάπη μου! Είναι η κόρη της Μείβις Έντερμπυ. Η Τζούλι! Αυτή που βρήκε εκείνη την καταπληκτική δουλειά στου Arthur Andersen...»

«Μαμά...»

«Την παίρνει πάντα στα ταξίδια της...»

«Δε θέλω βαλιτσούλα με ροδάκια».

«Άκου να σου πω. Δε θα ήταν καλύτερα αν ο Τζέιμι, ο μπαμπάς κι εγώ τσοντάραμε όλοι μαζί και σου παίρναμε μια ωραία μεγάλη βαλίτσα και ένα σετ ροδάκια;»

Εξουθενωμένη, απομάκρυνα το ακουστικό από τ' αυτί μου, απορώντας από πού στο καλό είχε ξεπηδήσει αυτός ο ιεραποστολικός ζήλος για δώρο μια βαλίτσα τα Χριστούγεννα. Όταν το ξανάφερα στ' αυτί μου, έλεγε: «...και πραγματικά, μπορείς να τις βρεις με μια θήκη για το αφρόλουτρο και τα διάφορα τέτοια. Το άλλο που σκέφτηκα να σου πάρω ήταν ένα καροτσάκι για τα ψώνια».

«Εσύ τι θα ήθελες για τα Χριστούγεννα;» είπα απελπισμένη, αλληθωρίζοντας στην εκτυφλωτική λιακάδα του Αυγούστου.

«Όχι, όχι», μου είπε κεφάτα. «Εγώ έχω ό,τι μου χρειάζεται. Λοιπόν, αγάπη μου», σύριξε ξαφνικά, «θα έρθεις στον πρωτοχρονιάτικο μπουφέ της Ούνα και του Τζέφρι, έτσι δεν είναι;».

«Α! Για να πω την αλήθεια...» είχα πανικοβληθεί. Τι δικαιολογία θα μπορούσα να επικαλεστώ; «...νομίζω ότι θα δουλεύω την παραμονή».

«Δεν έχει σημασία. Μπορείς να έρθεις μετά τη δουλειά. Α, σου το είπα; Θα έρθουν και ο Μάλκολμ με την Ελέιν Ντάρσυ και θα φέρουν και τον Μαρκ μαζί τους. Τον θυμάσαι τον Μαρκ, αγάπη μου; Τώρα είναι σπουδαίος δικηγόρος. Έχει ένα σωρό λεφτά. Χωρισμένος. Και το πάρτι θα είναι μετά τις οχτώ».

Αχ, Θεέ μου. Πάλι κάνας μυστήριος βαρεμένος με την όπερα και με φουντωτά μαλλιά, που θα προσπαθεί να τα κάνει χωρίστρα. «Μαμά, σ' το έχω πει. Δε μου χρειάζονται προξενιά με...»

«Έλα τώρα, αγάπη μου. Η Ούνα κι ο Τζέφρι κάνουν πρω-

τοχρονιάτικο μπουφέ από τότε που έτρεχες στον κήπο ξεβρώκωτη! Και βέβαια θα έρθεις. Και θα μπορέσεις να χρησιμοποιήσεις και την καινούρια σου βαλίτσα».

11:45 μ.μ. Μπλιαχ. Η πρώτη μέρα του χρόνου ήταν μια μέρα τρόμου. Δεν το χωράει ο νους μου ότι ξεκινάω την καινούρια χρονιά σ' ένα μονό κρεβάτι στο σπίτι των γονιών μου. Μεγάλο ρεζιλίκι στην ηλικία μου. Άραγε θα το καταλάβουν αν καπνίσω ένα τσιγάρο έξω απ' το παράθυρο; Αφού σερνόμουν στο σπίτι όλη μέρα, ελπίζοντας να μου περάσει το χαγκόβερ, τελικά το πήρα απόφαση και ξεκίνησα αργά για τον μπουφέ με τη γαλοπούλα με κάρι. Όταν έφτασα στους Αλκονμπέρυ και χτύπησα το κουδούνι τους –καμπάνες καθεδρικού ναού– βρισκόμουν ακόμα στον κόσμο μου –ζαλάδες, πονοκέφαλοι, ξινίλες. Επιπλέον έπασχα από το σύνδρομο του εξοργισμένου οδηγού, γιατί αντί να πάρω τη M1, πήρα τη M6 και κόντεψα να φτάσω στο Μπέρμιγχαμ μέχρι να βρω σημείο να στρίψω. Είχα γίνει τόσο παπόρι, που κοπανούσα το πόδι μου στο γκάζι για να ξεσπάσω, πράγμα ως γνωστόν πολύ επικίνδυνο. Παραιτημένη απ' όλα, κοίταζα τη σιλουέτα της Ούνα Αλκονμπέρυ –εξάίσια παραμορφωμένη από το κυματιστό κρύσταλλο της πόρτας– να μου την πέφτει μ' ένα φούξια συνολάκι.

«Μπρίτζετ! Πάνω που λέγαμε ότι χάθηκες! Καλή Χρονιά! Ετοιμαζόμασταν ν' αρχίσουμε χωρίς εσένα».

Κατάφερε να με φιλήσει, να μου βγάλει το παλτό, να το κρεμάσει στα κάγκελα της σκάλας, να μου σκουπίσει το κραγιόν απ' το μάγουλο και να με κάνει να νιώσω απίστευτα ένοχη, όλα με μία κίνηση, ενώ εγώ προσπαθούσα να βρω στήριγμα στο διακοσμητικό ράφι.

«Συγγνώμη. Χάθηκες».

«Χάθηκες; Άπαπα! Μα τι θα σε κάνουμε; Πέρνα μέσα!»

Με οδήγησε μέσα από τις πόρτες με τα θαμπά κρύσταλλα στο σαλόνι, φωνάζοντας: «Ακούστε να δείτε, χάθηκε!».

«Μπρίτζετ! Καλή Χρονιά!» είπε ο Τζέφρι Αλκονμπέρυ, με

το κίτρινο καρό πουλόβερ του. Έκανε ένα πηδηχτό βηματάκι και μ' αγκάλιασε μ' έναν τρόπο που, αν το 'κανε άλλος, θα σήμαινε κατευθείαν σύλληψη και τμήμα.

«Χάουμφοφ», είπε με μούτρα κατακόκκινα και σγκώνοντας τα παντελόνια του από τη ζώνη. «Σε ποια διασταύρωση μπήκες;»

«Στη δεκαεννιά, αλλά είχε μια παράκαμψη...»

«Στη δεκαεννιά! Ούνα, μπήκε στη δεκαεννιά! Καλά καλά δεν ξεκίνησες κι έκανες μια ώρα παραπάνω ταξίδι. Έλα να σου δώσω ένα ποτό. Και πώς πάνε οι κατακτήσεις;»

Αχ, Θεέ μου. Γιατί οι παντρεμένοι δεν καταλαβαίνουν ποτέ ότι είναι αγένεια να κάνεις τέτοιες ερωτήσεις; Τρέχουμε εμείς ποτέ να τους ουρλιάξουμε κατάμουτρα «Πώς πάει ο γάμος σου; Κάνετε ακόμα σεξ;»; Όλοι ξέρουν ότι τα γκομενιλίκια μετά τα τριάντα δεν είναι το χαρωπό περάστε κόσμε, που ήταν στα είκοσι δύο, και ότι η ειλικρινής απάντηση πιθανότατα θα είναι «Για να πω την αλήθεια, χτες ο παντρεμένος εραστής μου έσκασε μύτη φορώντας ζαρτιέρες κι ένα υπέροχο ανκορά τοπ, και μου είπε ότι είναι γκέι / σεξομανής / πρεζάκι / ευθυνόφοβος και μετά μ' έδειρε μ' έναν δονητή», και όχι «Υπέροχα, ευχαριστώ».

Και καθώς δεν είμαι γεννημένη ψεύτρα, κατέληξα να φελ-λίζω ντροπιασμένη στον Τζέφρι: «Μια χαρά», οπότε εκείνος ξέσπασε: «Ωστε ακόμα δε βρήκες άντρα;».

«Αχ, Μπρίτζετ! Τι θα σε κάνουμε;» είπε η Ούνα. «Αχ, εσείς οι γυναίκες καριέρας! Δεν ξέρω, αλλά δεν μπορείς να το αναβάλλεις μια ζωή. Τικ τακ, τικ τακ».

«Ναι. Πώς τα καταφέρνει μια γυναίκα να φτάσει στην ηλικία σου χωρίς να παντρευτεί;» μούγκρισε ο Μπράιαν Έντερμπυ (σύζυγος της Μέιβις, τέως Πρόεδρος ενός Ομίλου Ροταριανών), κραδαίνοντας το σέρι του. Ευτυχώς, μ' έσωσε ο πατέρας μου.

«Πολύ χαίρομαι που σε βλέπω, Μπρίτζετ», είπε πιάνοντάς με από το μπράτσο. «Η μητέρα σου έβαλε ολόκληρη τη χω-

ροφυλακή του Νορθάμπτονσαϊρ να χτενίζει με οδοντόβουρτσα την περιοχή για να βρει το διαμελισμένο πτώμα σου. Έλα να της αποδείξεις πως ζεις, μπας και μπορέσω να χαρώ κι εγώ λιγάκι. Πώς είναι η τροχοφόρος βαλίτσα;»

«Τεράστια, πέραν πάσης λογικής. Κι εσένα, πώς είναι το ψαλιδάκι για τις τρίχες των αυτιών;»

«Αχ, υπέροχο –ξέρεις– στην τρίχα».

Λοιπόν, όλα εντάξει. Θα ένιωθα ελαφρώς απαίσια αν δεν ερχόμουν, αλλά αυτός ο Μαρκ Ντάρσυ... Μπλιαχ. Εδώ και βδομάδες, κάθε φορά που μου τηλεφωνούσε η μητέρα μου, ήταν «Μα και βέβαια τους θυμάσαι τους Ντάρσυ, αγάπη μου. Ήρθαν να μας δουν τότε που μέναμε στο Μπάκιγχαμ και παίζατε μαζί με τον Μαρκ στην πισινούλα!» ή «Α! Σου είπα ότι ο Μάλκολμ και η Ελέιν θα φέρουν τον Μαρκ στον πρωτοχρονιάτικο μπουφέ της Ούνα; Μόλις γύρισε από την Αμερική. Χωρισμένος. Ψάχνει για σπίτι στο Χόλλαντ Παρκ. Φαίνεται ότι τα πέρασε πολύ δύσκολα με τη γυναίκα του. Γιαπωνέζα. Σκληρή ράτσα».

Την επόμενη φορά, έτσι ουρανοκατέβατα: «Θυμάσαι τον Μαρκ Ντάρσυ, αγάπη μου; Το γιο του Μάλκολμ και της Ελέιν; Είναι τώρα σπουδαίος και τρανός δικηγόρος. Χωρισμένος. Η Ελέιν λέει ότι δουλεύει συνεχώς και είναι πολύ μόνος. Νομίζω ότι θα έρθει στον πρωτοχρονιάτικο μπουφέ της Ούνα».

Δεν ξέρω γιατί δε μου 'σκάσε το παραμύθι κατευθείαν, λέγοντάς μου: «Αγάπη μου, δεν την πέφτεις στον Μαρκ Ντάρσυ την ώρα του φαγητού; Είναι πάμπλουτος».

«Έλα να γνωρίσεις τον Μαρκ», κελαηδάει η Ούνα Αλκονμπέρυ πριν καν προλάβω να κατεβάσω ένα ποτό. Να σου φορτώνουν έναν άντρα παρά τη θέλησή σου, είναι βέβαια ένας εξευτελισμός, αλλά να σε σέρνει κυριολεκτικά η Ούνα Αλκονμπέρυ, πάνω που κάνεις κούρα για τις ξινίλες του χαγκόβερ σου, και να σε κοιτάει ένα ολόκληρο δωμάτιο φίλοι των γονιών σου, ξεφεύγει σε εντελώς άλλη σφαίρα.

Ο πλούσιος και παρατημένος από την άκαρδη γυναίκα του

Μαρκ –μάλλον ψηλός– στεκόταν με την πλάτη προς τους άλλους και μελετούσε ενδελεχώς το περιεχόμενο της βιβλιοθήκης των Αλκονμπέρυ: κυρίως δερματόδετες σειρές για το Τρίτο Ράιχ, που ο Τζέφρι τις παραγγέλνει μέσω του *Reader's Digest*. Μου φάνηκε πολύ γελοίο να σε λένε Ντάρσυ και να στέκεσαι μόνος και υπεροπτικός σ' ένα πάρτι. Είναι σαν να σε λένε Χήθκλιφ και να θες σώνει και καλά να περνάς τις βραδιές σου στον κήπο, φωνάζοντας «Κάθι» και κοπανώντας το κεφάλι σου σ' ένα δέντρο.

«Μαρκ!» είπε η Ούνα σαν να ήταν η καλή νεράιδα του παραμυθιού. «Θέλω να σου συστήσω κάποια».

Εκείνος γύρισε, αποκαλύπτοντας πως αυτό που από πίσω φαινόταν σαν ένα άκακο ναυτικό πουλοβεράκι, στην πραγματικότητα ήταν ένα πουλόβερ με V και γαλάζιους και κίτρι-νους ρόμβους – σαν αυτά που προτιμούν οι μεσήλικες αθλητικοί συντάκτες. Κι όπως συχνά λέει ο φίλος μου ο Τομ, είναι εκπληκτικό πόσο χρόνο και χρήμα θα εξοικονομούσαμε στον κόσμο των αισθηματικών μας γνωριμιών, αν δίναμε λίγο μεγαλύτερη προσοχή στη λεπτομέρεια. Μια άσπρη κάλτσα edw, δυο κόκκινες τιράντες εκεί, ένα γκριζο παντοφλέ παραπέρα ή μια σβάστικα, είναι πολλές φορές το μόνο που σου χρειάζεται για να μην κάθεσαι να γράφεις τηλεφωνα ή να ξοδεύεσαι σε πανάκριβα γεύματα, γιατί το πράγμα δεν πρόκειται να τσουλήσει ποτέ.

«Μαρκ, αυτή είναι η κόρη του Κόλιν και της Παμ, η Μπρίτζετ», είπε η Ούνα όλο καμώματα και κοκκινίσματα. «Η Μπρίτζετ δουλεύει σε εκδόσεις, έτσι δεν είναι, Μπρίτζετ;»

«Πράγματι», είπα για κάποιον άγνωστο λόγο, λες και τηλεφωνούσα σε ραδιοφωνική εκπομπή κι ετοιμαζόμουν να πω στην Ούνα ότι στέλνω χαιρετίσματα στους φίλους μου Τζουντ, Σάρον και Τομ, στον αδερφό μου τον Τζέιμι, σε όλα τα παιδιά του γραφείου, στη μαμά μου και στον μπαμπά μου, και τέλος σ' όλο τον κόσμο του μπουφέ με τη γαλοπούλα με κάρι.

«Λοιπόν, σας αφήνω εσάς τους νέους να τα πείτε», είπε η

Ούνα. «Πόπο! Θα πρέπει να μας καταβαρεθήκατε εμάς τα γερόντια».

«Μα καθόλου», είπε ο Μαρκ Ντάρσυ αδέξια, σε μια μάλλον αποτυχημένη απόπειρα να χαμογελάσει, ενώ η Ούνα, αφού γούρλωσε τα μάτια, έφερε το χέρι στο στήθος της κι αμόλησε ένα κελαρυστό γελάκι, μας παράτησε μ' ένα τίναγμα του κεφαλιού σε μια αποτρόπαιη σιωπή.

«Εεε. Χμμμ. Διαβάζεις καθόλου, εεε... Διάβασες τίποτα καλό τελευταία;» είπε.

Αχ, προς Θεού.

Ανασκάλεψα πυρετωδώς το μυαλό μου να θυμηθώ ποια ήταν η τελευταία φορά που διάβασα κάποιο αξιοπρεπές βιβλίο. Το κακό όταν δουλεύεις στις εκδόσεις είναι ότι το να διαβάζεις στις ελεύθερες ώρες σου μοιάζει λιγάκι με το να είσαι σκουπιδιάρης και να πηγαίνεις το βράδυ να σκαλίζεις τους σκουπιδοντενεκέδες. Είμαι στα μισά του Άντρες από τον Άρη, Γυναίκες από την Αφροδίτη, αλλά δε μου φάνηκε ότι ο Μαρκ Ντάρσυ, αν και ολοφάνερα ξέμπαρκος, ήταν ακόμα έτοιμος ν' αποδεχτεί τον εαυτό του σαν Αρειανό. Κι έπειτα μου ήρθε μια φαεινή ιδέα.

«Την Παλινδρόμηση της Σούζαν Φαλούντι», είπα θριαμβευτικά. Χα! Δεν μπορώ να πω ακριβώς ότι το 'χω διαβάσει, αλλά είναι περίπου το ίδιο, μετά απ' όσα έχω ακούσει από τη Σάρον. Εν πάση περιπτώσει, ήταν μια ολότελα ασφαλής επιλογή, μιας και το καλόπαιδο με το ρομβοειδές πουλοβεράκι αποκλείεται να είχε διαβάσει πεντακόσιες σελίδες φεμινιστικού δοκιμίου.

«Α, αλήθεια;» είπε. «Το διάβασα τότε που πρωτοβγήκε. Δε βρίσκεις ότι το παράκανε με τα επιμέρους αιτήματα;»

«Α, όχι και τόσο πολύ...» είπα παλαβωμένη, ξανασκαλίζοντας το μυαλό μου για να βρω τρόπο ν' αλλάξω θέμα. «Ήσουν με τους γονείς σου τώρα τις γιορτές;»

«Ναι», είπε όλο προθυμία. «Εσύ;»

«Ναι. Όχι. Χτες βράδυ ήμουν σ' ένα πάρτι στο Λονδίνο.

Τα παραήπια, για να πω την αλήθεια». Ψέλλιζα νευρικά, για να μη σκεφτούν η μαμά και η Ούνα ότι ήμουν τόσο άχρηστη με τους άντρες, ώστε δεν μπορούσα καν να μιλήσω στον Μαρκ Ντάρσυ. «Αλλά δε νομίζω ότι μπορεί κανείς ν' αρχίσει να εφαρμόζει τις αποφάσεις του για τον καινούριο χρόνο απ' την Πρωτοχρονιά, εσύ τι λες; Γιατί, μιας κι είναι προέκταση της παραμονής, δεν μπορεί ένας καπνιστής, που ήδη καπνίζει κι έχει φορτώσει νικοτίνη τον οργανισμό του, να σταματήσει μόλις το ρολόι χτυπήσει δώδεκα. Κι έπειτα, να κάνεις δίαιτα πρωτοχρονιάτικα δεν είναι καθόλου καλή ιδέα, μιας και δε γίνεται να φας συγκρατημένα, αλλά πρέπει να καταναλώσεις ό,τι σου χρειάζεται κάθε στιγμή για να σου φύγει το χαγκόβερ. Και νομίζω ότι θα ήταν πολύ πιο λογικό οι αποφάσεις να μπαίνουν σ' εφαρμογή από τις 2 Ιανουαρίου».

«Ίσως θα 'πρεπε να φας κάτι», είπε, και όρμησε ξαφνικά στον μπουφέ, αφήνοντάς με να στέκομαι ολομόναχη δίπλα στη βιβλιοθήκη και όλους τους άλλους να με κοιτάζουν και να σκέφτονται: «Γι' αυτό λοιπόν δεν έχει παντρευτεί η Μπρίτζετ. Απωθεί τους άντρες».

Το χειρότερο ήταν ότι η Ούνα Αλκονμπέρυ και η μαμά δεν κάθισαν με σταυρωμένα χέρια. Μ' έβαλαν να περιφέρομαι με δίσκους με τουρσάκια και κριμ σέρι σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να με ξαναρίξουν στον δρόμο του Μαρκ Ντάρσυ. Στο τέλος είχαν φτάσει σε τέτοιο σημείο απελπισίας, ώστε τη στιγμή που πέρασα με τα τουρσάκια σε ακτίνα δύο μέτρων από κοντά του, η Ούνα χίμηξε από την απέναντι μεριά του δωματίου και είπε: «Μαρκ, να πάρεις το τηλέφωνο της Μπρίτζετ προτού να φύγεις, για να βρεθείτε στο Λονδίνο».

Θέλοντας και μη, έγινα κατακόκκινη. Ένιωσα το αίμα ν' ανεβαίνει από τον λαιμό μου. Τώρα ο Μαρκ θα σκεφτόταν ότι εγώ την είχα βάλει.

«Είμαι βέβαιος ότι η ζωή της Μπρίτζετ στο Λονδίνο είναι ήδη αρκετά γεμάτη, κυρία Αλκονμπέρυ», είπε. Ουφ. Δεν ήθελα βέβαια να μου ζητήσει το τηλέφωνό μου ή κάτι τέτοιο, αλλά

όχι και να δείξει σ' όλο τον κόσμο ότι δεν ήθελε. Καθώς χαμήλωσα τα μάτια, είδα ότι φορούσε άσπρες κάλτσες με κίτρινες μελισσοούλες.

«Δεν μπορώ να σε δελεάσω μ' ένα αγγουράκι;» του είπα, για να δείξω ότι ο πραγματικός λόγος που τον πλησίασα είχε σαν αποκλειστική βάση τ' αγγουράκια κι όχι το τηλέφωνό μου.

«Όχι, ευχαριστώ», είπε, κοιτάζοντάς με ελαφρώς έντρομος.

«Σίγουρα; Γεμιστή ελιά;» επέμεινα.

«Όχι, ειλικρινά».

«Κρεμμυδάκι περλέ;» τον ενθάρρυνα. «Παντζάρι;»

«Ευχαριστώ», είπε απελπισμένος, παίρνοντας μια ελιά.

«Καλή σου όρεξη», είπα θριαμβευτικά.

Κάπου προς το τέλος, είδα τη μητέρα του και την Ούνα να τον πολιορκούν και τέλος να τον οδηγούν προς το μέρος μου και να στέκονται πίσω του, ενώ εκείνος έλεγε μουδιασμένα: «Θέλεις να γυρίσεις στο Λονδίνο; Εγώ θα μείνω εδώ, αλλά μπορεί να σε πάει το αυτοκίνητό μου».

«Τι, ολομόναχο;» είπα.

Με κοίταξε σαστισμένος.

«Μπα! Ο Μαρκ έχει αυτοκίνητο της εταιρείας και σοφέρ, χαζή», είπε η Ούνα.

«Ευχαριστώ πάρα πολύ», είπα. «Αλλά θα γυρίσω με το τρένο το πρωί».

2:00 π.μ. Αχ, γιατί να είμαι τόσο απωθητική; Γιατί; Ακόμα κι ένας άντρας που φοράει κάλτσες με μελισσοούλες, με βρίσκει απαίσια. Μισώ τις Πρωτοχρονιές. Τους μισώ όλους. Εκτός από τον Ντάνιελ Κλίβερ. Πάντως, έχω τη γιγάντια συσκευασία με τα σοκολατάκια γάλακτος Cadbury που είχαν μείνει από τα Χριστούγεννα πάνω στο τραπέζι της τουαλέτας μου, κι ακόμα μια αστεία μινιατούρα τζιν και τόνικ. Θα τα σαβουρώσω όλα και μετά θα καπνίσω.

Τρίτη 3 Ιανουαρίου

59,5 κιλά (μια τρομακτική διολίσθηση προς την παχυσαρκία – γιατί; γιατί;), δόσεις αλκοόλ 6 (εξαίρετα), τσιγάρα 23 (πολύ καλά), θερμίδες 2.472.

9:00 π.μ. Δεν αντέχω στη σκέψη να πάω στη δουλειά. Το μόνο που το κάνει υποφερτό είναι ότι θα ξαναδώ τον Ντάνιελ, πράγμα που δε συνιστάται μιας και είμαι χοντρή, έχω ένα σπυρί στο σαγόني και το μόνο που θέλω είναι να κάθομαι στα μαξιλάρια τρώγοντας σοκολάτες και βλέποντας εορταστικά προγράμματα. Είναι μεγάλο λάθος και άδικο να σου επιβάλλουν σώνει και καλά τα Χριστούγεννα, με τις ζόρικες και ανυπέρβλητες οικονομικές και συναισθηματικές προκλήσεις τους, κι ύστερα, πάνω που αρχίζεις να τα συνηθίζεις, να σου τ' αρπάζουν μια κι έξω. Είχα στ' αλήθεια αρχίσει ν' απολαμβάνω την αίσθηση ότι κάθε υποχρέωση είχε ανασταλεί κι ότι δεν πείραζε να μένω στο κρεβάτι όσο ήθελα, να βάζω ό,τι θέλω στο στόμα μου και να πίνω ποτά κάθε φορά που τα 'βρισκα μπροστά μου, ακόμα και το πρωί. Και τώρα, ξαφνικά, υποτίθεται ότι πρέπει να ξαναμπούμε όλοι σε τάξη, σαν καλογυμνασμένα νεαρά λαγωνικά.

10:00 μ.μ. Μπλιαχ. Η Περπέτουα, ελαφρώς μεγαλύτερη, πράγμα που την κάνει να νιώθει υπεύθυνη για μένα, ήταν στα πιο σπαστικά και αυταρχικά της και μ' έπρηξε μέχρι αηδίας για το σύγχρονο σπίτι του μισού εκατομμυρίου λιρών που σκοπεύει ν' αγοράσει με τον πλούσιο αλλά χαλβά φίλο της, τον Χιούγκο: «Μπλα μπλα, ξέρεις, είναι βορινό, αλλά έχουν κάνει κάτι πολύ έξυπνα κόλπα με το φως».

Την κοίταξα όλο θλίψη, ο τεράστιος γογγυλοειδής κώλος της ήταν σφιγμένος σε μια στενή κόκκινη φούστα κι από πάνω φορούσε ένα απερίγραπτο κοντό ριγέ γιλέκο. Τι ευλογία να 'χεις γεννηθεί με τέτοια υπεροψία! Η Περπέτουα θα μπορούσε

ν' αποκτήσει τις διαστάσεις ενός Ρενό Εσπάς και να μην της καίγεται καρφάκι. Πόσες ώρες, μήνες, χρόνια δεν πέρασα χολοσκάζοντας για το βάρος μου, ενώ η Περπέτουα τριγυρνούσε στη Φούλαμ Ρόουντ ψάχνοντας για λάμπες με βάση πορσελάνινες γατούλες; Ωστόσο, της λείπει μια από τις πηγές της ευτυχίας. Έχει αποδειχτεί από έρευνες ότι η ευτυχία δεν πηγάζει από τον έρωτα, τα πλούτη ή την εξουσία, αλλά από την επιδίωξη εφικτών στόχων: και τι άλλο απ' αυτό είναι η δίαιτα;

Γυρίζοντας σπίτι, και μη θέλοντας να παραδεχτώ ότι τελειώνουν τα Χριστούγεννα, αγόρασα σε προσφορά ένα κουτί με σοκολατένια στολίδια του δέντρου και ένα σαμπανιζέ κρασί των 3,69 λιρών από τη Νορβηγία, το Πακιστάν ή κάπου εκεί. Τα σαβούρωσα όλα υπό το φως των χριστουγεννιάτικων λαμπιονιών, μαζί με δυο κρεατόπιτες, το τελευταίο κομμάτι του χριστουγεννιάτικου κέικ και λίγο τυρί Stilton, ενώ παρακολουθούσα ένα (ο Θεός να το κάνει) εορταστικό πρόγραμμα στην τηλεόραση.

Τώρα όμως νιώθω κατάπτυστη και αποκρουστική. Νιώθω τα πάχια να ξεχειλίζουν απ' το κορμί μου. Δεν πειράζει. Μερικές φορές πρέπει να φτάσεις στο ναδίρ της συσσώρευσης τοξικών λιπών για ν' αναδυθείς, σαν τον φοίνικα, από το χημικό σκουπιδαριό, όμορφη, άσπιλη και με τη σιλουέτα της Μισέλ Φάιφερ. Από αύριο ξεκινάει ένα νέο, σπαρτιάτικο καθεστώς ομορφιάς και υγείας.

Μμμμ. Αυτός ο Ντάνιελ Κλίβερ, όμως. Μ' αρέσει αυτό το κακεντρεχές και διεστραμμένο στιλάκι του, ενώ απ' την άλλη είναι τόσο πετυχημένος κι έξυπνος. Σήμερα είχε πολλή πλάκα, μας έλεγε ότι η μητέρα του χάρισε μια βάση από όνυχα για το ρολό κουζίνας στη θεία του κι εκείνη νόμισε ότι ήταν αναπαράσταση πέους. Ήταν στ' αλήθεια πολύ διασκεδαστικός. Επίσης με ρώτησε, μ' ένα αδιόρατο υπονοούμενο, αν πήρα κανένα όμορφο δώρο για τα Χριστούγεννα. Λέω να βάλω τη μαύρη μου κοντή φούστα αύριο.